

Lincoln's Inn, Lontoo WC2A 3RZ, Englanti, on 25.4.1995 nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- julistaa mitättömäksi 13.2.1995 tehdyn neuvoston ja/tai komission päätöksen, jossa ne kiistävät sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun kantajaa ja SLOM 3 -ryhmän tuottajia kohtaan kantajan hakemuksessa vaatimien korvaustoimenpiteiden osalta, ja toteaa, ettei päätöksellä ole oikeusvaikutuksia tai kumoaa mainitun päätöksen;
- toteaa, että neuvosto ja/tai komissio ovat laiminlyöneet asetuksen soveltamisen tai ryhtymisen muihin sellaisiin toimenpiteisiin suorittaakseen korvausta kantajille ja SLOM 3 -ryhmän tuottajille;
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

SLOM 3 -ryhmän maidontuottajiin kuuluva kantaja valittaa, etteivät yhteisön toimielimet ole tehneet minkäänlaisia järjestelyjä, jotta tämä maidontuottajaryhmä hyötyisi samanlaisista korvaustoimenpiteistä kuin ne, jotka on varattu SLOM 1- ja 2 -ryhmän kuuluville tuottajille neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2187/93.

Asetuksen N:o (ETY) 2187/93 mukaan tuottajat, joille oli myönnetty erityinen viitemäärä asetuksen N:o (ETY) 2055/93 3 a artiklan mukaisesti, eivät voi vaatia korvausta niille myönnettyjen SLOM 3 -kiintiöiden vuoksi.

Kantaja huomauttaa, että tällainen SLOM 3 -ryhmään kuuluvien tuottajien poissulkeminen merkitsee, että kantajan perusteltua luottamusta korvauksen saamiseen siltä ajalta, joka sijoittuu kantajan markkinoinnista luopumisesta tekemän sitoumuksen päättymisen ja SLOM 3 -kiintiön myöntämispäivän väliselle ajalle, on vakavasti loukattu. Korvauksesta säättämättä jättäminen on vastoin omaisuuden suojan ja tasavertaisten tuottajien syrjimättömyyttä koskevia yhteisöoikeuden periaatteita.

Donald George Gagen ja David John Gagen 25.4.1995 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-108/95)

(95/C 208/62)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Donald George Gage ja David John Gage, edustajinaan Richard Gordon QC ja solicitor Joanne Keddie, Dawson &

Co, 2 New Square, Lincoln's Inn, Lontoo WC2A 3 RZ, Englanti, ovat 25.4.1995 nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantaja vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- julistaa mitättömäksi 13.2.1995 tehdyn neuvoston ja/tai komission päätöksen, jossa ne kiistävät sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun kantaja ja SLOM 3 -ryhmän tuottajia kohtaan kantajien hakemuksessa vaatimien korvaustoimenpiteiden osalta, ja toteaa, ettei päätöksellä ole oikeusvaikutuksia tai kumoaa mainitun päätöksen;
- toteaa, että neuvosto ja/tai komissio ovat laiminlyöneet soveltaa asetusta tai ryhtyä muihin sellaisiin toimenpiteisiin suorittaakseen korvausta kantajille ja SLOM 3 -ryhmän tuottajille;
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-107/95 esitetyt.

Peter Dethlefsin ja 38 muun henkilön 8.5.1995 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-112/95)

(95/C 208/63)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Peter Dethlefs ja 38 muuta henkilöä, Groven (Saksan liittotasavalta) ovat nostaneet 8.5.1995 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantajien edustajia oikeudenkäynnissä ovat asianajaja Bernd Meiterernst, Mechtild Düsing, Dietrich Manstetten, Dr. Frank Schultze ja Dr. Winfried Haneklaus, Münster (Saksan liittotasavalta), prosessiosoite asianajotoimisto Dupong & Associés, 14 a, rue des Bains, Luxemburg.

Kantaja vaatii että

- vastaajat velvoitetaan yhteisvastuullisesti maksamaan kantajille myös 22 päivänä heinäkuuta 1993 annettun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2187/93 14 artiklassa tarkoitetun 2 kuukauden hyväksymisajan ja 3.8.1994 (tai kolmen kantajan osalta 29.6.1994) väliseltä ajalta

kahdeksan prosenttia korkoa hyvitysmäärälle, joka on myönnetty heille, ja maksamaan kahdeksan prosenttia korkoa tästä päivästä lukien tuomion julistamiseen saakka;

- Vastaajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja erityisesti suorittamaan oikeudenkäyntiedustajille aiheutuvat kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat, jotka olivat tuottajina hyväksyneet saksalaisten viranomaisten niille tekemän hyvitystarjouksen noudattamalla siinä tietyille maidon ja maitotuotteiden tuottajille, jotka eivät ole voineet tilapäisesti harjoittaa toimintaansa, tarjottavasta hyvityksestä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2187/93 14 artiklassa tarkoitettua kahden kuukauden määräaikaan, vaativat siitä syystä niille aiheutuneen vahingon korvaamista, että niille ei ollut maksettu tämän asetuksen 12 artiklassa määrättyä, hyvityssummalle laskettavaa kahdeksan prosentin viivästyskorkoa koko siltä ajanjaksolta, jolta niillä olisi ollut siihen oikeus. Komissio on kieltäytynyt maksamasta vaadittuja korkoja sillä perusteella, että kantajat olivat peruuttaneet liian myöhään vuonna 1990 yhteisöjen tuomioistuimessa nostamansa vahingonkorvauskanteen.

Kantajien mukaan riidanalaisten viivästyskorkojen maksaminen ei voi olla riippuvainen kanteen peruuttamisen ajankohdasta, jota on pidettävä täysin muodollisena toimenpiteenä, koska asetuksessa (ETY) N:o 2187/93 ei määrätä tällaisesta edellytyksestä.

Cementir-Cementerie del Tirreno S.p.A.:n 10.5.1995 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne
(Asia T-116/95)
(95/C 208/64)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Cementir-Cementerie del Tirreno S.p.A., kotipaikka Rooma, on nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 10.5.1995 kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Roberti ja Tizzano, Napoli, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Lorang, 51, rue Albert 1er.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 2.3.1995 päivätyssä kirjeessä olevan komission tekemän hylkäävän päätöksen, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio pyysi eurooppalaisia sementin valmistajia koskevan tutkimuksen yhteydessä (asiat IV/33.126 ja IV/33.322 — Sementti) Cementiriä ilmoittamaan harmaata sementtiä (ja klinkkeriä) koskevan liikevaihdon suuruuden vuosilta 1992 ja 1993. Cementir noudatti pyyntöä ja ilmoitti luvut, joihin kuului virheellisesti sellaisia tavaroiden ja palveluiden tarjoamiseen liittyviä lukuja, jotka eivät liittyneet mitenkään harmaan sementin (ja klinkkerin) myyntiin. Cementir huomasi tekemänsä virheen vasta tarkastellessaan tutkimuksen päättävää päätöstä (30.11.1994 tehty komission päätös 94/815/EY) ja se ilmoitti komissiolle, että sen liikevaihtoa koskevat luvut olivat liian suuria johtuen kirjanpidossa tapahtuneesta virheestä; tuolloin Cementir antoi myös tilintarkastajan kertomuksen, jossa määritettiin ja yksilöitiin ne luvut, jotka oli virheellisesti otettu mukaan sementtiä koskevaan liikevaihtoon ja jossa täsmennettiin siis se tarkka luku, joka komission olisi pitänyt ottaa huomioon laskiessaan Cementirille määrättävän sakon suuruutta.

Komissio hylkäsi tämän oikaisupyynnön kilpailuasuiden pääosaston pääjohtajan kirjeellä. Kyseinen hylkäävä päätös on tämän kanteen kohteena.

Cementir tuo esille, että päätös on kumottava seuraavien perusteluiden vuoksi:

- Laskiessaan Cementirille määrättävää sakkoa, komissio on ottanut tässä päätöksessä huomioon virheellisen liikevaihdon siltä osin kuin siinä on mukana sellaisia lukuja, jotka eivät liity mitenkään riidan kohteena olevan harmaan sementin (ja klinkkerin) myyntiin. Komission 2.3.1995 päivätyssä kirjeessä olevat väitteet, joissa myönnetään epäsuorasti tämä laskuvirhe, mutta joissa kiistetään virheen merkitys sakon määrän laskemisen kannalta, ja joissa ei näin ollen hyväksytty oikaisupyyntöä, eivät ole perusteltuja eivätkä asianmukaisia.
- Komission kieltäytyminen oikaisemasta sakon määrää oikean liikevaihdon perusteella — komissio ei kiistä näitä lukuja — on vakava ja epäoikeutettu rangaistus Cementirille. Tässä asiassa Cementirille määrätty sakko on laskettu objektiivisesti virheellisten lukujen perusteella, minkä vuoksi sakko on suhteeton, ja se on määrätty eri tavalla ja epäedullisemmin kuin sakko, joka on määrätty muille yrityksille — jotka ovat ilmoittaneet vain sementin myyntiin liittyvät luvut — mikä loukkaa myös tasapuolisen kohtelun periaatetta.